

**UNIVERSITATEA “BABEȘ - BOLYAI”
CLUJ-NAPOCA
Facultatea de Psihologie și Științe ale Educației**

REZUMATUL TEZEI DE DOCTORAT

**Parteneriatul dintre profesori și părinți într-o școală primară din Israel:
Un program educațional experimental bazat pe dialog**

Conducător științific: Prof. Dr. Mușata Bocoș

**Doctorand: Irit Letzter
ID051392421**

CLUJ-NAPOCA,

Decembrie 2012

Conținut

I. INTRODUCERE

Raționamentul teoretic al cercetării

Cuvinte cheie:

I.1 Parteneriatul dintre părinți și școală

I.2 Dialogul educațional comun

I.3 Narațiunea familială

I.4 Școlile experimentale din Israel

I.5 Experimentul

I.6 Principii orientative : Principii operaționale

Dezvoltarea în comun a curriculum-ului “Casa tatălui meu”

II RAȚIONAMENTUL TEORETIC

II.1 Fundamentele teoretice

II.2 Cadrul conceptual

II.3 Golul în cunoaștere

II.4 Semnificația cercetării

III METODOLOGIA CERCETĂRII

III.1 Obiectivele cercetării, întrebările și ipotezele de cercetare

Întrebările de cercetare

Ipotezele de cercetare

III.2 Variabilele cercetării: *Variabilele dependente, variabilele independente*

III.3 Paradigma, strategia și metoda de cercetare

III.4 Cercetarea prin metodele mixte

III.5 Procedura de cercetare

Eșantion

- 1. Tabelul IV.1: Distribuirea chestionarelor, interviurile și participanții la grupurile focus**

III.6 Design-ul cercetării

Figura III.1: Design-ul cercetării

IV CONSTATĂRI

IV.1 Rezumatul general al constatărilor calitative și cantitative

IV.1.1 Prima ipoteză de cercetare

IV.1.2 A doua ipoteză de cercetare

IV.1.3 A treia ipoteză de cercetare

IV.1.4 A patra ipoteză de cercetare

V CONCLUZII ȘI RECOMANDĂRI

V.1 Concluzii teoretice

V.2 Implicații practice

V.3 Recomandări pentru cercetarea viitoare

V.4 Contribuția la cunoaștere

I. INTRODUCERE

Cuvinte cheie: Parteneriatul dintre părinți și școală, dialogul educațional comun, narațiunea familială, școlile experimentale din Israel

I.1 Parteneriatul dintre părinți și școală

Baza teoretică primară care semnalează influența pe care colaborarea dintre părinți și școală o are asupra realizărilor și adaptabilității unui copil este modelul ecologic al dezvoltării propus de către Bronfenbrenner (1986). Modelul atribuie mediului de creștere a copilului un mare impact asupra dezvoltării sale. Întrucât diferitele sisteme din jurul copilului îi oferă ample posibilități de învățare și evoluție, dezvoltarea sa se va fi îmbunătățită (Downer & Myers, 2010). În plus, teoria lui Epstein abordează corelarea influențelor din viața elevului și importanța parteneriatului dintre casă, școală și comunitate, integrarea educațională, și perspectivele sociale și psihologice (Epstein, 1995, 2001). Responsabilitatea inițială pentru dezvoltarea și educația copiilor aparține părinților (Cory, 2005). Declarația drepturilor omului din 1948 a înzestrat părinții cu dreptul de a influența educația copiilor lor (Beatie, 1985). Există un consens și o înțelegere în ceea ce privește implicarea părinților în educație. Cu toate acestea, acest lucru nu se întâmplă aproape niciodată (Sheridan & Kratochwill, 1992). Școala și mediul de acasă nu pot funcționa ca două unități separate, independente, întrucât cooperarea lor trebuie să aibă loc (Horowitz, 2000; Klein & Yavlin, 2008). Ministerul Israelian al Educației a afirmat că profesorii și părinții trebuie să coopereze (Troan, 2004).

O cercetare UNICEF a constatat că parteneriatul dintre părinți și școală este necesar în crearea unei culturi școlare care se gravitează în jurul grijei față de copil (Noddings, 1992). Parteneriatul dintre părinți și școală este definit ca un proces de negociere constantă între cele două sisteme, prin care ambele părți învață să lucreze împreună pentru binele copilului și bunăstarea sa în cadrul instituției de învățământ (Amit, 2005; Stott & Tafford, 2000). Dialogul continuu este necesar pentru a se ajunge la un parteneriat solid între părinți și profesori.

I.2 Dialogul educațional comun

Dialogul educațional comun a fost prezentat de către Buber (1959), care a declarat că ființa umană este o entitate realizată doar prin dialog. Dialogul este privit ca un duet, ca o creație nouă. O condiție esențială pentru stabilirea unui dialog este de a te vedea pe “tine” în centru și nu pe “mine”. Explorarea și descoperirea trebuie să fie împărtășite democratic și uniform. Un dialog permite o descoperire comună a realității și a noilor perspective. Carl Rogers (1973) a văzut dialogul ca pe un canal de comunicare centrală în educație, o legătură prezentă continuă între trecut și viitor. Dăruind libertatea de a alege și autonomia unui elev va crea din acesta o persoană creativă, îndrăzneată, utilă, care își va aduce o contribuție semnificativă în societate și în mediul său. Naveh (2008) susține că elementele de dialog în comun în sala de clasă sunt curriculum-ul, profesorul și elevii. Acest dialog va permite crearea unui cadru de referință în cadrul clasei (Alpert, 2006, 2008), care se bazează pe o atenție reală, fără prejudecăți, și pe o condiționare care scoate ce e mai bun în elevi, stabilind totodată un exemplu personal pentru împărtășire și încredere reciprocă. Copiii au nevoie de părinți și profesori care să le vorbească pe limba lor și să le atingă inimile. Narațiunea familială, structurată în cadrul învățării și educației, este sera în care copiii plini de semnificație sunt cultivați (Cory, 2005).

I.3 Narațiunea familială

O narațiune este o poveste de viață. Înlănțuirea de evenimente pe un lanț cronologic le transformă într-o intrigă narativă semnificativă (Brnner, 1987). Prin povestire, ne dăruim semnificații nouă înșine și lumii din jurul nostru (Bruner, 1986; Polkinghorne, 1988). Ne “scriem” pe noi înșine prin povestea vieții noastre (Freeman, 1993), pentru a ne crea propria noastră identitate (McAdams, 1993) și pentru a atinge un sentiment al Dialogului ca o punte pentru a crea o comunitate în jurul personalității individuale (Alasuutary, 1997). Prin narațiuni, creăm identități familiale, organizaționale, comunitare și naționale. Narațiunea spune și ne structurează, totodată, povestea noastră. Narațiunea deține o putere uriașă asupra modelării realității, orientând comportamentul și ghidând în mod eficient viețile persoanelor și ale grupurilor (Spector-Marzel, 2010). Poveștile familiale și amintirile se numără printre instrumentele care pot schimba perspectiva asupra familiilor. Acestea sunt baza pentru a crea o comunicare plină de simpatie și empatie.

I.4 Școlile experimentale din Israel

În ultimii 15 ani, experimentele și inițiativele departamentului din Ministerul Israelian al Educației au vizat inovația în domeniul educației. Departamentul acționează ca un cadru operațional pentru realizarea experimentelor organizaționale și pedagogice în instituțiile de învățământ israelian. Activitatea se bazează pe descoperirea de inițiative noi, de succes. Departamentul recurge la o rațiune și o strategie de schimbare, încearcă să încurajeze și să cultive eforturile sistematice, coerente pentru a inova și schimba fața educației. Cele 100 de școli experimentale formează un grup de elită, exclusivist (Chen, 2006).

I.5 Experimentul

Titlul experimentului: “De la casa tatălui meu la viitorul visurilor mele”. Motivul experimentului: Pentru a utiliza poveștile de familie ca o bază pentru învățarea valorilor de bază, importante.

Prezumpțiile experimentului:

1. Recunoașterea familiei și școlii ca factori educaționali influenți.
2. Recunoașterea autonomiei familiilor și școlii, responsabilitatea și angajamentul față de educația copiilor.
3. Rolul școlii este acela de a asigura compoziția precisă de factori care influențează educația copiilor, inclusiv familia.
4. Poveștile sunt printre cele mai bune instrumente educaționale: “Pentru a încuraja părinții și profesorii să le spună copiilor povești despre viața lor și pentru a-i încuraja pe copii să le spună părinților și profesorilor lor povești despre propriile lor vieți. Expunerea acestor aspecte umane poate acorda copiilor ceva pe care toți banii din lume nu îl pot cumpăra: pe ei înșiși, povestea lor de viață, experiențele lor și timpul petrecut cu părinții lor” (Cory, 2005).

Principii orientative

1. Școala va include familiile într-o poziție semnificativă în cadrul procesului de învățare.
2. Școala va educa elevii în afinitate cu cultura și valorile proprii lor și familiilor lor.

Principii operaționale

1. Asumarea responsabilității asupra dialogului și comunicării dintre școală și familie.
2. Integrarea poveștilor personale ale elevilor, profesorilor și părinților, ca un instrument central pentru tranferul inter-generațional de culturi, valori și percepții moral-sociale.
3. Integrarea poveștilor într-un mod autentic, relevant în curriculum.

I.6 Dezvoltarea în comun a curriculum-ului “Casa tatălui meu”

Personalul de conducere din cadrul experimentului a dezvoltat curriculum-ul în timp ce a cooperat cu părinții, profesorii și elevii prin cercetare-acțiune (Elliott, 1995). Curriculum-ul a implicat activități pentru profesori, elevi și părinții lor, care au dus la elaborarea unor povești de viață personale și familiale. Procesul de dezvoltare a inclus patru etape: planificarea, executarea, reflecția și modificarea. Motivul a fost faptul că experimentul a fost axat pe studiul unei activități autentice, și anume, crearea unui spațiu comun pentru casă și familie, așa cum are loc în rutina de zi cu zi de la școală și din familie. Referitor la aspectele emoționale personale și familiale, simpatia îi este indusă celui care învață (Saruk, 2003; Cory, 2005; Bruner, 2004). Părinții transmit istoriile lor personale copiilor lor și, astfel, stimulează dezvoltarea emoțională și intelectuală a acestora. Ascultarea poveștilor familiilor îi ajută pe diriginți să relaționeze cu familiile și școala într-unul și același curs, care gravitează în jurul educației copiilor (Saruk, 2003). Procesarea poveștilor, așa sunt ele spuse în cadrul familiei, are un mare impact în modelarea vieții copilului. Acesta este motivul pentru care este imperativ să se acorde poveștilor un spațiu mare în mediul școlar de învățare. Pentru a promova cooperarea părinților, s-a realizat procesul de dezvoltare și construire a curriculum-ului (Levine, 2000), în același timp menținându-se un dialog narativ continuu între toate părțile: profesori, părinți și elevi. Dialogul narativ a culminat într-un proces de căutare comună a semnificației și de structurare a cunoașterii. Curriculum-ul presupune munca constantă cu părinții, integrându-i pe aceștia în finalizarea sarcinii, localizarea și spunerea de povești și participarea activă la clasă. Fiecare grupă de vârstă de la prima la a șasea clasă studiază un alt subiect în ora despre “Casa tatălui meu”: selecția numelui, povești despre imigrarea părinților/bunicilor, rădăcinile muzicale, modul în care părinții s-au întâlnit pentru prima oară, și alte subiecte, cum ar fi responsabilitatea și autoritatea. Astfel, un nou dialog se

crează între copii și părinți, copii și profesori, precum și între copiii înșiși prin intermediul poveștilor și sarcinilor comune cu părinții. Profesorii sunt expuși la o mare varietate de caracteristici familiale ale elevilor, îmbogățindu-le astfel capacitatea de a comunica și de a conversa.

II RAȚIONAMENTUL TEORETIC

II.1 Fundamentele teoretice

Fundamentul teoretic pentru acest studiu a inclus model ecologic al dezvoltării elaborat de către Bronfenbrenner (1979), percepția dialogică a lui Buber (1959), teoria lui Noddings (1992) în ceea ce privește valoarea grijei și teoriile și modelele de cooperare părinte-profesor propuse de către Corey (2005), care s-au relaționat cu narațiunile referitoare la familie, ca parte structurală a învățării și a educației, formând o seră în care copiii pot crește semnificativ cu ajutorul semnificației.

Acest studiu a examinat influența unei încercări de a construi un parteneriat între părinți și școală, printr-un program* de învățare experimentală intitulat: “Casa părinților mei”. Acest program experimental a fost angajat pentru a dezvolta un parteneriat între părinți și școală prin intermediul unui dialog bazat pe povestirile de familie.

Foucault (2003) a sugerat că puterea este o caracteristică principală a oricărui sistem, iar acest lucru poate fi exprimat prin lupta pentru putere și prin inegalitate. Din acest motiv, parteneriatul între diferitele organisme componente din cadrul unui sistem este foarte necesar. Potrivit lui Churchman (1988), un “parteneriat” este un amestec între cooperare și participare. Parteneriatul reflectă inițiativele ambelor părți, determinând egalitatea drepturilor și obligațiilor lor în cadrul parteneriatului. Astfel, pentru a forma un parteneriat eficient, este necesar să se creeze cooperarea între părțile implicate, cooperarea fiind activitatea în comun a două părți cu caracteristici diferite pentru a realiza sarcini și obiective comune.

Comunicarea și cooperarea între părinți și școală reprezintă o problemă care a fost studiată intens timp de mai mulți ani. Unele țări au adoptat legi pentru a organiza și a încuraja aceste relații. În Israel acestei probleme i s-a acordat puțină atenție. Cu toate acestea, în conformitate cu modelul ecologic al lui Bronfenbrenner, în cazul în

care diferite sisteme din mediul educațional al copilului cooperează și acționează în armonie și sinergie, starea copilului se va îmbunătăți și există o probabilitate mai mare ca acest copil să devină capabil să se dezvolte corespunzător. Modelul presupune, de asemenea, că și opusul este adevărat: în cazul în care școala și familiile nu cooperează și nu acționează în armonie, dezvoltarea copilului poate fi afectată sau împiedicată.

Asemeni lui Epstein, Noddings (1992, 1995) indică diferite strategii pentru formarea unei culturi școlare în care preocuparea pentru sine și pentru “celălalt” servește ca axă centrală. Modelul lui Epstein (1992, 1995), care consideră că responsabilizarea familiei și comunității reprezintă valori puternice este, de asemenea, alimentat de percepțiile educaționale ale lui Noddings (1996), care a propus o viziune echilibrată asupra obiectivelor educaționale, care definește grija ca o preocupare pentru ceilalți combinată cu stimularea de sine. Grija este nucleul de bază al acestei abordări și include: expresia preocupării și responsabilității practice față de ceilalți, angajamentul de a fi atent la ceilalți și dorința de a răspunde în mod eficient nevoilor lor legitime. “Celălalt” este văzut ca o persoană valoroasă, care ar trebui să fie tratată cu respect și care merită să i se acorde îngrijire (Thayer-Bacon, 1997). Potrivit lui Noddings, această abordare implică de asemenea acceptarea unicitatea “celuilalt”. Acest lucru nu implică renunțarea la nici o responsabilitate pentru un comportament și pentru realizări adecvate, mai degrabă aceste principii formând o baza fundamentală pentru stabilirea și menținerea unui sistem de relații umane pe care sistemul de educație poate fi construit (Noddings, 1984). Aceasta este ceea ce Noddings numește “etica grijii”, reflectând reguli universale abstracte în domeniul relațiilor cu ceilalți.

Această teză descrie procesul experimental folosit pentru a se crea un parteneriat părinte-profesor în școala primară “Alonim”, printr-un experiment educațional* într-un oraș în curs de dezvoltare din nordul Israelului. Departamentul de școli experimentale servește ca un cadru operațional pentru efectuarea experimentelor organizaționale și pedagogice în instituțiile de învățământ din Israel. Populația școlară a inclus părinți născuți în Israel, părinți care au imigrat din fosta URSS și din Etiopia. Aceasta este o populație din clasa de mijloc, care vede în educația copiilor o valoare supremă.

Școala a inițiat experimentul și l-a coordonat. În scopul de a actualiza experimentul, școala a încercat să formeze o coaliție părinte-profesor, bazată pe convingerea că atât școala, cât și familia sunt factori educaționali influenți și că relația dintre ei este inseparabilă.

II.2 Cadrul conceptual

Figura 1: Cadrul conceptual

Descrierea grafică din figura II.1 de mai jos arată cum o astfel de cooperare funcționează prin intermediul relațiilor reciproce - sub formă de roți interconectate: mișcarea ciclică a fiecărei roți generează, de asemenea, rotația roților de lângă ea și depinde de rotația acesteia pentru propria sa mișcare. Împreună, ele creează mișcare și energie. Acest model este în concordanță cu modelul ecologic al lui Bronfenbrenner, care vede relațiile reciproce dintre diferitele entități din mediul copilului ca pe niște roți dințate inter-dependente, care se pun în mișcare una pe cealaltă (Bronfenbrenner, 1979).

Legenda

Experiment to construct cooperation through educational dialogue = Experiment în vederea construirii cooperării prin dialogul educațional

Construction of educational dialogue through family narratives - Construirea dialogului educațional prin intermediul narațiunilor familiale

A culture supporting the parent-teacher relationship = O cultură care sprijină relația dintre părinți și profesori

Parent-teacher cooperation = Cooperarea dintre părinți și profesori

Construction of parent-teacher cooperation through an educational experiment = Construirea cooperării dintre părinți și profesori printr-un experiment educațional

Cercetarea de față a recurs la un studiu de caz, concentrându-se pe dezvoltarea de către școala examinată a programului experimental de învățare: “Casa părinților mei”. Cercetarea a însoțit părinții și profesorii pe parcursul programului, examinând dacă au avut loc anumite modificări în atitudinile și percepțiile lor cu privire la relațiile lor reciproce ca urmare a experimentului. Cercetătorul este angajat ca șef al Centrului pentru Părinți și Familii de la “ Colegiului Pedagogic Academic Gordon” din Haifa, Israel.

II.3 Golul în cunoaștere

Numeroase studii au arătat că școala și mediul de acasă nu se pot comporta ca și cum ar fi fost unități separate (Epstein, 1995) și că integrarea și cooperarea dintre acestea este esențială (Crowson și Boyd, 1993; Epstein, 1996). Există un consens științific larg în ceea ce privește importanța implicării părinților în educația copiilor lor din școală și contribuția sa semnificativă pentru copii, precum și pentru părinți, profesori și școală în general (Epstein, 1992; Horowitz, 2000; Caplan, Perkins-Gough și McKinnon, 2002; Klein și Yavlon, 2008). Cu toate acestea, în pofida recunoașterii importanței implicării și participării părinților în educația copiilor, există numeroase dovezi cu privire la dificultățile care apar în actualizarea acestei relații.

Și totuși, nu există o legislație substanțială în ceea ce privește relațiile dintre părinți și sistemul educațional în dreptul israelian actual (Greenbaum și Fried, 2011), iar diferitele departamente și unități ale Ministerului Educației îi acordă grade diferite de atenție. Nu există nici o unitate separată responsabilă pentru stabilirea și dezvoltarea

acestui domeniu de interes, astfel că există adeseori un decalaj între declarațiile de intenție și principiile Ministerului și ceea ce se întâmplă în practică.

Un studiu publicat de UNICEF, realizat de Osher, Kelly, Tolani-Brown, Shores și Chen (2009) indică faptul că relația dintre părinți și școală, care este o caracteristică centrală a școlilor din toată lumea, ar trebui să fie definită ca fiind “prietenoasă față de copil”.

În ciuda acestor declarații, s-a scris puțin în ceea ce privește metodele operative pentru crearea și menținerea acestei relații. Există un decalaj în cunoaștere pe care cercetarea a încercat să îl umple prin crearea unui experiment de învățare și predare integrat în cadrul programului de învățare regulat din școală, care ar trebui să construiască dialogul educațional între părinți și profesori și să îi ajute să stabilească o cooperare între aceste două entități educaționale, stabilind cooperarea părinte-profesor-elev ca o valoare permanentă și ca o parte a activității de zi cu zi a școlii. Premisa de bază a acestui studiu este faptul că asemeni valorii alimentației corecte, menținerii condiției fizice și sănătății, această valoare ar trebui să fie introdusă în fiecare oră de clasă, ca o caracteristică permanentă, extinzând orizontul de preocupări și repertoriul de comunicare atât în cadrul școlii, cât și al familiei, și incluzând dimensiunile atenției și interesului bazate pe grija reciprocă.

Prezentul studiu a examinat, prin urmare, punerea în aplicare a cooperării dintre părinți și profesori prin intermediul unui dialog cu privire la narațiunile de familie. Cercetarea s-a concentrat pe contribuția empatiei și grijii, așa cum au fost ele exprimate în cadrul poveștilor de viață ale familiei, în scopul de a se ajunge la o cooperare mai strânsă dintre părinți și profesori și la responsabilizarea acestora în beneficiul copilului.

II.4 Semnificația cercetării

Cercetarea este semnificativă deoarece ea se referă la un experiment inovator, care încearcă să abordeze problema complexă a relațiilor dintre părinți și profesori și să construiască un parteneriat esențial între aceste două entități. Ceea ce stă la baza obiectivului de cercetare este convingerea că dialogul cu un caracter personal și interesat, care vine din inimă și este îndreptat spre inima celorlalți, poate avea o influență benefică asupra relațiilor interpersonale și poate îmbunătăți grija și interesul reciproc.

III METODOLOGIA CERCETĂRII

III.1 Obiectivele cercetării, întrebările și ipotezele de cercetare

Obiectivele de cercetare au fost acelea

1. De a examina schimbarea percepției părinților în ceea ce privește cooperarea dintre părinți și profesori ca urmare a proiectului.
2. De a examina asemănările și deosebirile dintre percepțiile părinților și profesorilor privind cooperarea dintre părinți și profesori, ca urmare a proiectului.

Întrebările de cercetare

Întrebarea de cercetare principală a fost: A condus Programul “Casa părinților mei”, bazat pe dialog educațional în ceea ce privește narațiunile de familie, la îmbunătățirea cooperării dintre părinți, profesori și elevi?

Întrebările specifice de cercetare au fost:

1. Cum se vor modifica implicarea părinților în activitățile școlare aferente și atitudinea părinților și profesorilor față de implicarea părinților ca urmare a participării la Programul “Casa părinților mei”?
2. Cum va fi percepută cooperarea de zi cu zi dintre părinți și profesori ca urmare a participării la Programul “Casa părinților mei”?
3. Cum va fi percepută, de către părinți și profesori, contribuția cooperării dintre părinți și profesori (asupra copiilor, părinților și profesorilor), ca urmare a participării la Programul “ Casa părinților mei”?
4. Sunt percepțiile privind implicarea părinților în activitățile legate de școală, atitudinea față de implicarea părinților în activitățile școlare conexe, cooperarea de zi cu zi dintre părinți și profesori, și contribuția cooperării dintre părinți și profesori asupra copiilor, părinților și profesorilor legate între ele?

Ipotezele de cercetare

În urma punerii în aplicare a Programului “ Casa părinților mei”, bazat pe dialogul educațional privind povestirile de familie, menite să îmbunătățească dialogul dintre părinți, profesori și elevi, în școala primară “Alonim” au fost construite următoarele ipoteze de cercetare:

Ipoteza de cercetare a afirmat că:

Drept urmare a punerii în aplicare a Programului “ Casa părinților mei”, bazat pe dialogul educațional privind povestirile de familie, menite să îmbunătățească dialogul dintre părinți, profesori și elevi, cooperarea dintre părinți-profesori-copii se va îmbunătăți.

Ipotezele specifice au fost:

1. Implicarea părinților în activitățile școlare aferente va fi percepută ca fiind mai mare și atitudinile pozitive ale părinților și profesorilor față de cooperarea dintre părinți și profesori va fi mai puternică în rândul părinților și profesorilor din grupul de cercetare decât în grupul de control.
2. Gradul de cooperare zilnică reală dintre părinți și profesori de va fi perceput ca fiind mai mare în rândul părinților și profesorilor din grupul de cercetare decât în grupul de control.
3. Contribuția cooperării dintre părinți și profesori (asupra copiilor, părinților, și profesorilor) va fi percepută ca fiind mai mare în rândul părinților și profesorilor din grupul de cercetare decât în grupul de control.
4. Corelații pozitive vor fi identificate între implicarea părinților în activitățile legate de școală, atitudinile față de implicarea părinților în activitățile școl legate de școală, cooperarea zilnică reală dintre părinți și profesori, și cooperării dintre părinți și profesori asupra copiilor, părinților, și profesorilor.

III.2 Variabilele cercetării

Variabilele dependente:

1. Nivelul de implicare a părinților în activitățile legate de școală.
2. Atitudinile părinților și profesorilor față de implicarea părinților în activitățile legate de școală.
3. Nivelul cooperării de zi cu zi dintre părinți și profesori.
4. Contribuția cooperării dintre părinți și profesori, ca urmare a participării la program, asupra copiilor, părinților, și profesorilor.

Variabilele independente:

Grupul de Cercetare: cu aplicarea Programului “ Casa părinților mei” în școala primară “Alonim”, bazat pe dialogul educațional cu privire la narațiunile de familie, versus grupul de control.

Variabila dependentă	Metode și instrumente de cercetare
Implicarea părinților în activitățile legate de școală	Cantitativă: chestionar. Calitativă: interviu, focus group.
Atitudinile față de implicarea părinților în activitățile legate de școală	Cantitativă: chestionar. Calitativă: interviu, focus group.
Cooperarea zilnică dintre părinți și profesori	Cantitativă: chestionar. Calitativă: interviu, focus group.
Contribuția cooperării dintre părinți și profesori asupra copiilor, părinților și profesorilor	Cantitativă: chestionar. Calitativă: interviu, focus group.

III.3 Paradigma, strategia și metoda de cercetare

Planul de cercetare a debutat cu deciziile privind alegerea unei baze paradigmatică și teoretice pentru cercetare și pentru definirea obiectivelor de cercetare. Au fost selectate strategia de cercetare și metoda de colectare a datelor și de analiză, apoi s-a decis care metodă ar fi de preferat ca metodă principală și s-a stabilit modul în care rezultatele ar trebui să fie prezentate (Creswell, 2003).

Paradigma de cercetare aleasă - A fost selectată o paradigmă calitativă pozitivistă, care reflectă convingerea că structurarea socială creează realități multiple, care nu sunt obiective, astfel încât acestea nu pot fi explicate sau descrise în conformitate cu niște simple relații liniare cauză-efect (Guba și Lincoln, 1981). Ele necesită o clarificare, prin intermediul opiniilor și percepțiilor celor care au experiența acestor realități.

Strategia de cercetare aleasă a fost: Metodele mixte - Calitativă și cantitativă

Metoda de cercetare aleasă a fost un studiu de caz. Este cazul școlii Alonim.

Aceste alegeri sunt acum descrise în detaliu:

III.4 Cercetarea prin metodele mixte

În ultimele două decenii, a existat o tendință crescută de integrare a unor diferite metode de cercetare și analize într-o abordare unică, organizată pe baza principiilor și caracteristicilor specifice cunoscute sub denumirea de “metode combinate” sau “metode mixte”. Această abordare oferă o varietate largă de instrumente, perspective și metode de interpretare a cercetării calitative, dar constituie, de asemenea, o provocare și generează întrebări. Cercetarea prin metode mixte este definită ca o colectare simultană sau secvențială a datelor, cu metode atât calitative cât și cantitative într-unul și același studiu (Creswell et al., 2005).

Cercetarea a angajat următoarele instrumente de colectare a datelor:

1. Chestionare distribuite la două grupuri de părinți în școala primară Alonim (grupul de cercetare) și în școala primară Oranim (grupul de control) și două grupuri de cadre didactice din școală primară Alonim (grupul de cercetare) și din școala primară Oranim (grupul de control) .

2. Interviuri cu profesorii și părinții de la școala primară Alonim (grupul de cercetare)
3. Două focus-grupuri în școala primară Alonim: unul cu părinții și unul cu profesorii.

III.5 Procedura de cercetare

Eșantion

Eșantionul a fost selectat din mai multe cercuri:

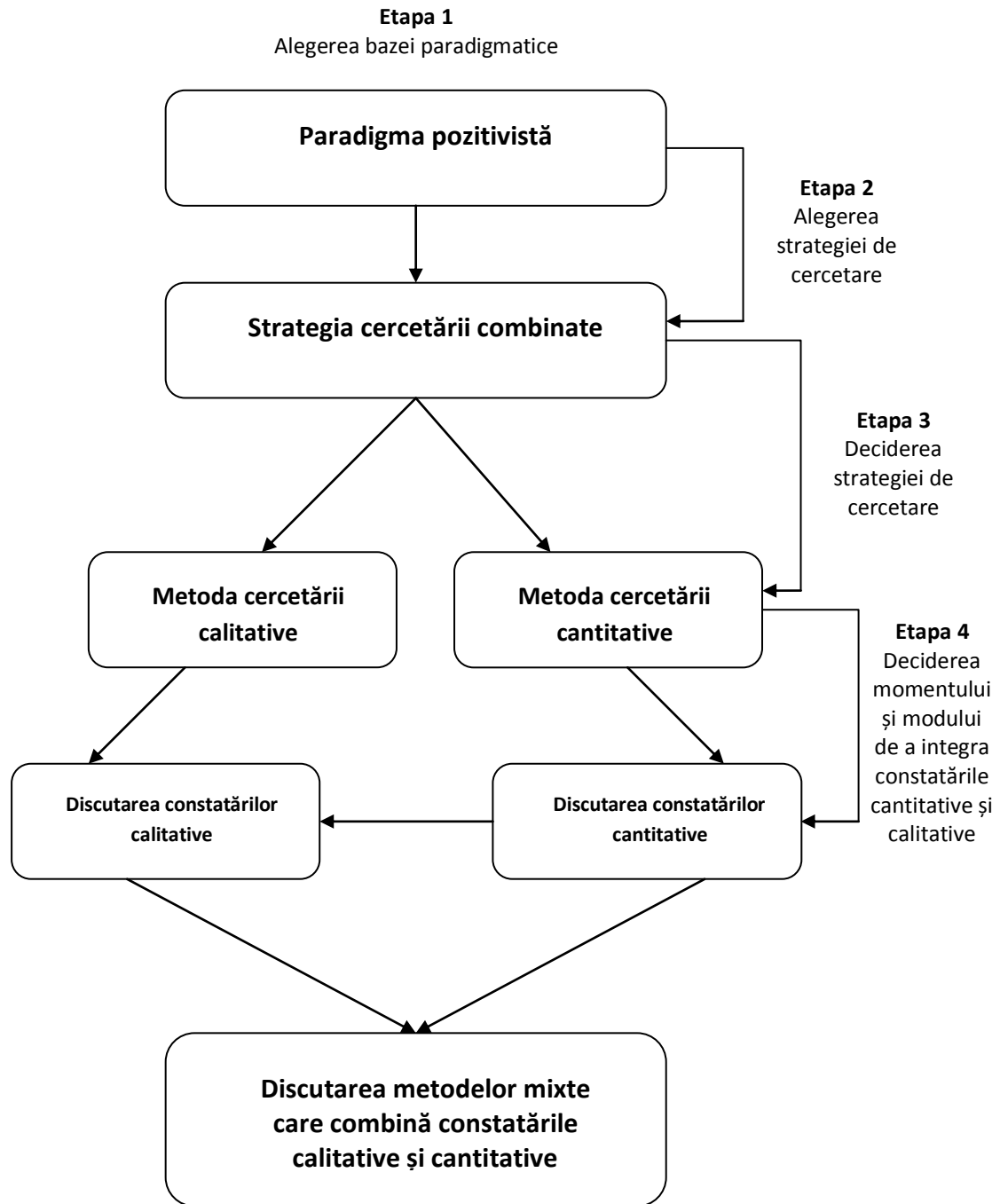
1. Profesorii și părinții cărora le-au fost atribuite roluri în experimentul realizat în școala “Alonim”.
2. Profesorii și părinții care au avut nici un rol în experiment, dar au participat la cercetare în școala “Alonim”.
3. Profesorii și părinții din grupul de control, care nu au avut nici o legătură cu experimentul din școala “Alonim”.

Tabelul IV.1: Distribuirea chestionarelor, interviurile și participanții la grupurile focus

	Școala “Alonim”		Școala “Oranim”	
	Profesori	Părinți	Profesori	Părinți
Participanți la chestionar	26	83	28	52
Participanți la interviu	8	8		
Participanți la focus grup	8	8		

III.6 Design-ul cercetării

Figura III.1: Design-ul cercetării

IV CONSTATĂRI

IV.1 Rezumatul general al constatărilor calitative și cantitative

IV.1.1 Prima ipoteză de cercetare

În analiza cantitativă

Prima ipoteză de cercetare a afirmat că implicarea părinților în activitățile legate de școală va fi percepută ca fiind mai mare și că atitudinile pozitive ale părinților și profesorilor față de cooperarea dintre părinți și profesori vor fi mai puternice în rândul părinților și profesorilor din grupul de cercetare decât în grupul de control.

În analiza cantitativă, această ipoteză a fost confirmată într-o mică măsură numai în ceea ce privește participarea activă la diferite activități de învățare.

IV.1.2 A doua ipoteză de cercetare

A doua ipoteză de cercetare a afirmat că gradul de cooperare zilnică reală dintre părinți și profesori va fi perceput ca fiind mai mare în rândul părinților și profesorilor din grupul de cercetare decât în grupul de control.

În analiza cantitativă

Această ipoteză a fost confirmată parțial pentru dimensiunea socială și de gradul general de cooperare în conformitate cu percepțiile părinților.

În analiza calitativă

S-a constatat că cei mai mulți profesori și părinți din grupul de cercetare au văzut cooperarea ca un factor pozitiv și esențial. Deși au indicat dificultățile implicate, acest lucru nu a afectat negativ înțelegerea lor cu privire la necesitatea cooperării și dorința lor de a forma un astfel de parteneriat.

IV.1.3 A treia ipoteză de cercetare

A treia ipoteză de cercetare a afirmat că percepția asupra contribuției cooperării dintre părinți și profesori (asupra copiilor, părinților și profesorilor) va fi aceea că este mai mare în rândul părinților și profesorilor din grupul de cercetare decât din grupul de control.

În analiza cantitativă

Această ipoteză nu a fost confirmată.

În analiza calitativă

S-a constatat că profesorii și părinții au avut percepții pozitive asupra dialogului lor educațional comun. Ei l-au privit ca pe ca un mijloc de a-i aduce mai aproape, de a le crea empatie și grijă reciprocă, îmbunătățind comunicarea și relația reciprocă și influențând calitatea vieții copiilor în școală, atât din punct de vedere academic cât și social. Ei au văzut acest dialog ca pe o punte care poate ajuta la construirea cooperării dintre părinți și profesori.

IV.1.4 A patra ipoteză de cercetare

A patra ipoteză de cercetare a susținut că vor fi găsite corelații pozitive între implicarea părinților în activitățile legate de școală, atitudinile față de implicarea părinților în activitățile legate de școală, cooperarea zilnică dintre părinți și profesori, și efectul cooperării dintre părinți și profesori asupra copiilor, părinților și profesorilor.

În analiza cantitativă

Această ipoteză a fost confirmată într-o mare măsură. Majoritatea corelațiilor dintre cooperarea părinților, atitudinile față de participarea părinților, existența cooperării dintre părinți și profesori și percepția contribuției cooperării asupra parteneriatului dintre părinți și profesori s-au dovedit a fi pozitive și semnificative, în special în ceea ce privește eșantionul părinților, și ceva mai puțin pentru eșantionul cadrelor didactice. În general, nici o corelație nu a fost identificată între cooperare și evaluările realizărilor academice și sociale ale copiilor.

În analiza calitativă

S-a constatat că activitatea bazată pe narațiunile familiale a întărit atitudinile pozitive ale profesorilor și părinților față de cooperarea dintre ei. Familiaritatea creată de narațiunile de familie au lărgit perspectivele ambelor părți și le-a permis să se recunoască reciproc într-o manieră mai personală, atentă și sensibilă. Elevii, părinții și profesorii s-au conectat la identitatea și rădăcinile lor și au putut să simtă că sunt ființe umane pline de semnificație.

V. CONCLUZII ȘI RECOMANDĂRI

V.1 Concluzii teoretice

Cercetarea a sintetizat aceste fundamente teoretice, ducându-le cu un mic pas înainte prin încercarea de a pune în aplicare o viziune asupra lumii bazată pe dialogul preocupat de stimularea cooperării între diferitele entități din mediul copilului, printr-un program experimental bazat pe povestirile de familie.

Cercetarea a constatat că o combinație de două instrumente: dialogul și narațiunea familială, a extins domeniul de aplicare al conexiunii dintre familie și școală și a promovat un parteneriat de cooperare între ele. Abordarea care a ghidat utilizarea acestor instrumente nu s-a concentrat asupra realizărilor și nu este definită pe baza scopului (îmbunătățirea notelor și comportamentului), și acest lucru este în conformitate cu fundamentele teoretice descrise mai sus. Aceasta este punerea în aplicare a unei abordări umaniste dialogice, acționând ca o pârghie pentru a genera o atmosferă propice, în care toate părțile interesate în procesul educațional pot crește și educa copiii.

Constatările de cercetare au arătat că punerea în aplicare conștientă, orientată și îndrumată a competențelor fundamentale de comunicare, ascultare, preocupare, interes și curiozitate, ar putea crea o cultură a bunei cooperări care le-ar fi benefică acestor copii, făcând lucrurile mai ușoare pentru părinți și profesori și ducând la îmbunătățirea celei mai importante și esențiale etape din viața copiilor - lungii ani pe care îi petrec în sistemul de învățământ. Acesta a reprezentat un mic și modest experiment de punere în aplicare și extindere a teoriilor luate în considerare în cadrul teoretic, avansându-le cu un pas în direcția punerii lor în practică. Descoperirile din acest studiu adaugă noi instrumente la ideile existente și modele care încearcă să creeze o mai bună cooperare și comunicare între părinți și profesori. Adăugarea de instrumente suplimentare și implementarea acestora crește înțelegerea și conștientizarea relației dintre părinți și profesori și implicațiilor sale.

V.2 Implicații practice

Școala experimentală "Alonim" a încercat să construiască cooperarea cu părinții bazată pe un concept al responsabilității comune. Acest studiu de caz a indicat faptul

că nu a existat nici o tentativă arogare a conducerii din partea părinților în construcția și funcționarea cooperării.

A fost creat un decalaj între intențiile și așteptările profesorilor școlii și directorului care a inițiat construcția cooperării, pe de o parte, și dorința și dedicarea părinților de a participa la construcția acestui proces, pe de cealaltă parte. În timp ce părinții au considerat că profesorii au investit eforturi serioase pentru a-i conecta la experiența școlară și la procesul de învățare al copiilor lor, profesorii s-au concentrat pe propriile lor așteptări mari, simțind, în consecință că gradul de cooperare din partea părinților nu a fost suficient.

Se poate presupune că acest decalaj rezultă din faptul că planul operativ pentru construcția cooperării nu a răspuns în mod suficient nevoii unor mecanisme de comunicare, informare, relaționare și implicare a părinților în acest proces. Chiar și în timpul procesului conștient de construcție a cooperării cu părinții, școala a continuat să funcționeze ca inițiator, lider și manager. Un proces de schimbare de amploarea construcției cooperării necesită o pregătire sistemică mult mai vastă decât a existat ea în acest caz. Cadrele didactice nu au învățat cum să creeze și cum să mențină această cooperare, fie înainte, în perioada pregătirii sau în timpul derulării programului experimental.

Înțelegerea care apare este că, atunci când este planificat un proces de schimbare, cum ar fi construcția cooperării, este important să se ia în considerare și să se asume responsabilitatea pentru întregul proces, de la nivelul planificării până la metodele de realizare a sa în cel mai mic detaliu, începând cu definirea condițiilor necesare și a infrastructurii, prin crearea unor condiții adecvate și de performanță, și crearea mecanismelor de control și de măsurare care vor însoți procesul, astfel încât ele să conducă la o schimbare adecvată și la îmbunătățire.

Se sugerează faptul că acest program poate fi aplicat în alte școli, fie în Israel sau în străinătate. Fiecare profesor, educator sau director școlar ar putea decide să reia dialogul cu părinții asupra narațiunilor de familie în orice stadiu al procesului de învățare. Ferestrele care au fost deschise cu aceste instrumente au permis familiei să își prezinte albumul de familie ca parte a materialului teoretic învățat în clasă. Potențialul acestor instrumente este enorm, totul depinzând de imaginația și

creativitatea cadrelor didactice și de credința sau intuițiile lor că relațiile dintre școală și părinți pot conduce la o cooperare pozitivă.

Una dintre ideile care reies din acest studiu este faptul că prezența constantă a părinților în cadrul experienței de învățare a copiilor lor este o componentă esențială pentru educația copiilor în școală.

O recomandare generală care decurge din acest studiu este aceea ca ar trebui stabilit un organism, precum o autoritate la nivel de stat național, ca fiind responsabil pentru cooperarea dintre școală și părinți la nivelul sistemului de învățământ și la nivel local, cu reprezentanții responsabili pentru această proiect în școli și creșe.

V.3 Recomandări pentru cercetarea viitoare

În ceea ce privește aspectele manageriale: cercetările viitoare ar putea investiga mecanismele și normele care sunt necesare pentru a stabili o cooperare continuă, regulată cu părinții și examina influența în timp a unei astfel de cooperări asupra profesorilor, părinților și elevilor.

Pentru a încheia: acest studiu a arătat că atunci când atât profesorii, cât și părinții cred în importanța cooperării, iar mijloacelor pentru punerea în aplicare a acestei cooperări sunt disponibile printr-un dialog personal și uman - aproape toți părinții și profesorii vor simți că sunt participanți semnificativi în acest proces și vor lua parte la cooperare. În acest fel este posibilă insuflarea și asimilarea unei culturi a cooperării dintre părinți și profesori în școală.

V.4 Contribuția la cunoaștere

Această cercetare contribuie la cunoaștere prin completarea decalajului în cunoaștere în ceea ce privește cunoașterea unei culturi școlare a parteneriatului dintre părinți și școli. Cercetarea a contribuit la dezvoltarea cunoștințelor teoretice prin propunerea de perspective asupra modului în care părinții și școlile pot crea un parteneriat în jurul unui curriculum experimental care îmbunătățește comunicarea și a unui dialog continuu între părinți, profesori și conducerea școlii.

REFERINȚE

- Alasuutari, Pertti, 1997. The discursive construction of personality. În: Amia Lieblich and Ruthellen Josselson (eds.): *The Narrative study of lives*. Vol. 5. Newbury Park, California: Sage. pp. 1-20.
- Alpert, B., 2006. Writing in qualitative research. În N. Sabar Ben-Yehoshua ed. *Genres and traditions in qualitative research*. Or-Yehuda, Israel: Zmora-Bitan, Dvir Publishing House.
- Alpert, B., 2008. The Noddingsian dialogue. Relationships and discourse and as a means for education for concern and care. În N. Aloni, ed. *Empowering Dialogues in Humanist Education*. Tel Aviv: Hakibbutz Hameuhad. [Ebraică]
- Amit, H., 2005. Involvement with limited liability. *The Educational Echo*, June, 40-43. [Ebraică]
- Beatti, N., 1985 *Professional Parents*. N.Y. The Flamer Press.
- Bronfenbrenner, U., 1979. Context of child rearing. *American Psychologist*, 34, 844-858.
- Bronfenbrenner, U., 1986. Recent advance in research on the ecology of human development. În Silbereisen, R.K., Eyferth, K. and Rudinger, G. eds. *Development as action in context*. Berlin: Springer-Verlag, pp. 287-309.
- Bruner, J. 1986. *Actual minds, possible worlds*. Cambridge, MA: Harvard University Press.
- Bruner, J. S. 1987. Life as narrative. *Social Research*, 541, 11-32.
- Bruner, J.S. 2004. The narrative creation of self. În : L. Angus & J. Mcleod (Eds.). *The handbook of narrative and psychotherapy : Practice, theory, and research* (pp. 3-14). Thousand Oaks, CA : Sage.
- Buber, M., 1959. I and Thou. În M. Buber *Dialogische Leben*. Jerusalem: Bialik Institute. [Ebraică]
- Caplan, J. Perkins-Gough, D. and McKinnon, S., 2002. *Essential for principals. Strengthening the connection between school and home*. NAESP ERIC.
- Chen, D. ed., 2006. *Experimental schools: The manufacturer of innovation in education*. Tel Aviv: Ramot and University of Tel Aviv, the Constantiner School of Education, and the Ministry of Education, Pedagogic Office, Department for Experiments and Initiatives. [Ebraică]
- Churchman, A., 1988. Participation of residents in a neighbourhood restoration project: Goals and achievements. *Magamot*, 31, 3-4, 342-362. [Ebraică]
- Corey, A., 2005. *Gifted parents, Fascinating teachers*. Tel Aviv: Hemed Books and Yediot Ahronot.
- Creswell, J. W., 2003. *Research design: Qualitative, quantitative, and mixed methods approaches*. 2nd ed. Thousand Oaks, CA: Sage.
- Creswell, J. Welch, W. T., Taylor, S. E., Sherman, D. K., Gruenewald, T. I. and Mann, T., 2005. Affirmation of personal values buffers neuroendocrine and

psychological stress responses . CA: University of California Los Angeles, and University of California, Santa Barbara.

Crowson, R.L. and Boyd, W.L., 1993. Coordinated services for children. *American Journal of Education*, 101, 140-170.

Downer, J.T. Myers, S.S. 2010. Application of development /ecological model to family-school partnerships. În S.L. Reschly Eds.. *Handbook of school-family partnerships*. New York : Routledge. 3-30.

Elliott, J. 1995. What is good action research ? Some Criteria. *Action Research*, Issue No. 2, 10-11.

Epstein, J. L., 1992. School and family partnerships. În *Encyclopedia of Education Research*, NY: MacMillan, pp. 1139-1151,

Epstein, J. L., 1995. School / Family / Community Partnerships. Caring for the children we share. *Phi Delta Kappa*, 701-712.

Epstein, J. L., 1996. Perspectives and Previews on research and policy for school family and community partnerships. În Booth, A. and Dunn, J. *Family School Links*. NY: Lawrence Erlbaum Associates.

Epstein, J. L. 2001. *School, family and community partnerships preparing Educators and Improving Schools*. MD: Johns Hopkins University.

Freeman, M. 1993. *Rewriting the self: History, memory, narrative*. London: Routledge.

Foucault M. ed., 2005. *The archaeology of knowledge*, pp. 203-238. Tel-Aviv: Rasling. [Ebraică]

Greenbaum, C. W. and Fried, D. eds., 2011. *Relations between the family*. The Early Childhood Education System, Status Report and Recommendations, The Committee for the Relations between the Family and the ECE System, The Initiative for Applied Education Research, The Israel Academy of Science and Humanities, Jerusalem.

Guba, E. G. and Lincoln, Y. S., 1981. *Effective evaluation*. San Francisco: Jossey-Bass Inc., Publishers.

Horowitz, H., 2000. *Report and technical evaluation of the home-school-family connection in the Rambam School*. Internal publication. Haifa: University of Haifa. [Ebraică]

Klein, S. P. and Yavlon, Y. B eds., 2008. *From research to action in early-age education*, Jerusalem: National Science Academy Available at: <http://www.academy.ac.il/data/egeret/86/EgeretArticles/early-childhood-education-hebrew.pdf> [Ebraică]

Levine T. & Nevo, I., 2000. Change processes in schools that attempt trans-disciplinary constructivist learning. Jerusalem : Ministry of Education , Department of Programmes and Methods. [Ebraică].

McAdams, D. P., 1993. *The stories we live by: Personal myths and the making of the self*. New York: William Morrow.

- Naveh, A., 2008. Epilogue. Empowering dialogues in the test of application. În N. Aloni, ed. *Empowering dialogues in Humanist education*. Tel Aviv: Hakibbutz Hameuhad. [Ebraică]
- Noddings, N., 1984. *Caring – A feminine approach to ethics and moral education*. California : University of California Press.
- Noddings, N., 1992. *The challenge to care in schools and alternative approach to education*. New York: Teachers College, Columbia University
- Noddings, N., 1995. *The philosophy of education*. Colorado : Westview Press.
- Noddings, N., 1996. On community . *Educational Theory*, 46, 3.
- Osher, David, Kelly, Dana L., Tolani-Brown, Nitika, Shors, Luke and Chen, Chen-Su, 2009. *Unicef child friendly schools programming: Global evaluation final report*. Washington, DC: American Institutes for Research. Available at: [Http://www.unicef.org/girlseducation/files/CFS_Executive_Summary_V2r.pdf](http://www.unicef.org/girlseducation/files/CFS_Executive_Summary_V2r.pdf).
- Polkinghorne, D. E., 1988. *Narrative knowing and the human sciences*. New York: State University of New York Press.
- Rogers, K., 1973. *Freedom to learn*. Translation: I. Sternberg. Tel Aviv: Sifriat Poalim. [Ebraică]
- Saruk, A., 2003. Study of the family as an educator. În *Jewish education in the family, selected articles for educators and families*. Jerusalem: Jewish Agency Publishers, pp. 48-59.
- Sheridan, S. M. and Kratochwill, T. R., 1992. Behavioral parent-teacher consultation: Conceptual and research considerations. *Journal of Psychology*, 30, 117-139.
- Spector-Marzel, G., 2010. *Choice mechanisms in the arugment concerning narrative identity*. În L. Kassen and M. Kromer-Nevo eds. *Data analysis of qualitative research*. Beer Sheva: Ben Gurion University of the Negev Publications.
- Stott, K. and Trafford, V., 2000. *Partners in change: shaping the future*. Middlesex University Press, London
- Thayer-Bacon, B. J., 1997. *The nurturing of a relational epistemology*. Article first Published online : 25th Jan, 2005. Available at: www.onlinelibrary.
- Troan, Y., 2004, Arranging parents' status within the education system, comparison review, Jerusalem, Knesset research and information centre.